

سلطانی فر و پوپولیسم

مسعود سلطانی فر که خیلی خوب رگ خواب این مردم ساده لوح را پیدا کرده وعده حل مشکلات استقلال و پرسپولیس و تراکتورسازی را داده و قول داده که این سه تیم پرترفدار از آسیا حذف نمی شوند. ضمن این اتفاق را در ورزش کشور تاریخی دانسته است. چون طبق ادعای سلطانی فر همه بدهیهای انباشته استقلال و پرسپولیس و تراکتورسازی پرداخت یا رضایت طلبکاران جلب شده است.

تعداد زیادی از طلبکاران سه نماینده ایران در آسیا عنوان کرده اند که پولی به آنها پرداخت نشده است. علی دایی که سالهاست از پرسپولیس طلبکار است هم این موضوع را تایید کرده اما سلطانی فر با قاطعیت عنوان می کند رضایت همه طلبکاران استقلال و پرسپولیس و تراکتورسازی گرفته شده است.

بر فرض که این اظهارنظر سلطانی فر درست باشد. آیا پرداخت پول از بیت المال به طلبکاران سه تیم مطرح اما بدهکار فوتبال ایران، عقلانی است؟ مگر سلطانی فر و داورزنی نمی گفتند به خاطر پرداخت بدهی فدراسیون شطرنج به فیده از بودجه سایر فدراسیونها کم شده؟ پرداخت بدهی سه تیم فوتبال ایران معادل بودجه چند فدراسیون است؟ نفت که یکی از معدود تیمهای خصوصی فوتبال ایران است چرا باید از کمک دولت محروم شود؟

این اقدام وزارت ورزش را هم باید به سایر اقدامات اشتباه این وزارتخانه اضافه کرد.

سلطانی فر هم یک روزی از ورزش کشور می رود همانگونه که علی آبادی و سعیدلو و عباسی و گودرزی چند صباحی در ورزش کشور بودند و در نهایت ویرانه ای بر جا گذاشتند و رفتند.

آن چیزی که برای سلطانی فر اهمیت دارد تفکر مردم درباره اوست. صحبتها و وعده وعیدهای که او تا الان داده یاد مرحوم هوگو چاوز را در یادها زنده کرده است اما حتی چاوز هم فکرش را نمیکرد مردمانی از سرزمین آریایی اینگونه مرام و مسلک او را دنبال کنند و با افکار پوپولیستی کار خود را پیش ببرند.

نام دولت روحانی، تدبیر و امید است اما حداقل در سیاستهای ورزش کشور تا الان تدبیری دیده نشده.

ورزشی که محلی برای حضور چهره هایی تبدیل شده که نتوانستند در حوزه های دیگر جایی برای خود دست و پا کنند! (منبع: ایران اسپورت پرس).